

venkafbe Vilkaarlighed ved at lægge en saadan Myndighed i Ministerens Haand, naar man er indrer, at Ministeren har i et andet Forhold langt større Myndighed, idet han uden Lov og Dom, blot paa Indstilling af en Afdelingschef, kan sørge for, at en hvilken som helst Officer afskediges. Jeg skulde meget gerne gaa med til, hvis det kunde nytte, — men jeg tvivler paa, at det nytter, — Vædringsforslag kunne jo desuden ikke stilles nu, — men jeg skal gjøre enhver Indrømmelse, der kan bidrage til, at vort Vædringsforslag, kan blive klarere, være sig paa den ene eller den anden Maade. Jeg har ønsket at fremsætte en Tank, jeg udtalte igaar, og jeg udtalte igaar, at det var den, jeg ønskede diskutere og ogsaa affæmte faaledes, som jeg har redigeret den. Naar de Herrer ville sige, at vi skulle ikke stemme over Tanker, men over Udtryk derfor, saa svarer jeg, at jeg har ogsaa sørget for et Udtryk, og jeg vil sige, at de kunne langt roligere stemme for min Affattelse af § 31 end for den Affattelse, Paragrafen nu har; thi det er min Overbevisning, at Bestemmelsen om Efter-tjeneste vil ikke virke til Mandstugtens Opretholdelse, men til dens Nedbrydelse. Maaſte det maa være mig tilladt at benytte Leiligheden til en lille Bemærkning, der ligger lidt fjernt fra det Lovforslag, vi forhandle, men dog staar i en vis Forbindelse med Hæren. For længere Tid tilbage, da vi foretog 2den Behandling af Finantsloven, blev der af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) rettet en Forespørgsel til Regjeringen, om den havde instrueret sine Gesandter om, hvad der var foregaaet i Danmark efter den 25de April, idet det var absolut nødvendigt for Udlandet at lære de danske Forhold rigtig at kende. Det jeg bringer dette i Erindring, vil jeg gjøre en lignende Genstilling overfor Regjeringen, men paa et enkelt bestemt Omraade. I Sommer var der aftrykt nogle Artikler i et svensk Blad, „Göteborg Handels- og Sjöfarts-Tidning“ om Soldater-Uddannelsen i Danmark. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder, jeg skal ikke oplæse Noget som helst, men kun oplyse, at det var et Smædeskift saa grovt som vel muligt. Man har nu aftrykt dette Smædeskift og for nogle Dage siden ombdelt det til samtlige Medlemmer af Sverrigs Rigsdag for at bruge det som et Middel til at affrække den svenske Repræsentation fra at gaa ind paa et Forslag, der er indbragt om at indføre almindelig Værnepligt paa en Maade, der svarer til vor. Der er nu Forhold, hvor det vel kan siges, at ethvert Kneb gælder; men hvor Meget der end kan stille os, tror jeg dog, at vi Alle kunne mødes paa det Omraade, at vi ikke ønske vore indre Forhold bragte frem paa den Maade, og at vi Alle ville være enige om at for-dømme en Handling, der bestaar i at kaste Skarn paa vor Hær, der dog under trænge Lider har løst sin Opgave, i Udlandet, saa at vi der skulle

bruges som Stræmmebilleder for alle Andre. Det er det, der er sket.

Formanden (Krabbe): Naar det ærede Medlem føler Trang til i saa stærke Udtryk at imøbegaa en Artikel i et af et venkabeligt Lands Blade, saa synes jeg, at det ærede Medlem burde vælge Plads dertil i Pressen, hvor Artiklens Angreb er fremkommet, og ikke her i Thinget.

M. P. Jensen: Den høitærede Formand vil maaſte tillade mig at gjøre den Slutning, at mine indledende Bemærkninger vare blot rettede for at komme til en Konklusion, som jeg endnu ikke er kommen til. Efter min Formening er det ikke Stedet for den Enkelte i Pressen at imøegaa Udtalelser, der ere fremkomne der af den omtalte Natur. Der er i dette Tilfælde kun et Værn for Hæren, naar den angribes paa den Maade, og det er Regjeringen; det maa være Regjeringens Opgave gennem sin Repræsentant i Sverrig at sørge for, at der føres Modbevis for den givne Fremstilling af den Maade, hvorpaa vi her behandle vort Mandſkab. Jeg ser ikke, hvorledes det kan gjøres paa anden Maade; hvad den Enkelte vilde skrive i et Blad, vilde ikke have nogen som helst Betydning.

Formanden (Krabbe): Jeg vil heller ikke sige Noget imod, at det ærede Medlem retter en Opfordring til Regjeringen; men det, jeg har ment at burde gjøre en Bemærkning imod, var de Udtryk, hvori det ærede Medlem omtalte den Artikel, der havde staaet i et fremmed Blad.

M. P. Jensen: Hvis den høitærede Formand, hvad jeg antager som givet, at han ikke har haft Leilighed til, havde gjort sig bekendt med Indholdet af det paagældende Skrift, vilde han deri for mit Vedkommende have fundet fuldstændig Undskyldning, naar jeg har betragtet Skriftet som et Skamskift; men jeg forstaar godt, at den ærede Formand ikke har kendt det.

Formanden (Krabbe): Det er ikke min Sag eller min Pligt at gaa i Rette med det ærede Medlem angaaende hans Dom over vedkommende Skrift; men jeg har villet sige og gjentager det her, at hans Dom i de Udtryk, hvori den er fremsat, ikke har sin rette Plads her i dette Thing.

Boffen: Ved 2den Behandling af dette Lovforslag blev Udvalget Gjenstand for Kritik paa Grund af den Langsomhed, hvormed Sagen var fremmet. Jeg tillod mig da at give nogle Oplysninger desangaaende, og at den nævnte Anke ikke var tilstrækkelig motiveret, synes nu at fremgaa deraf, at man fra anden Side modtager Bebrejdelser for, at Sagen nu til 3die Behand-